

618604614

(20134095

5
1
2(8)

חנאיה

מאב מצלם



חנאיה גריבה לא להא מתיד,
תבין צמצאוב ותללרי אדמוע מן
אעיון תסיל.



חמוה אטבע מחפוצה למטבעת נגאר

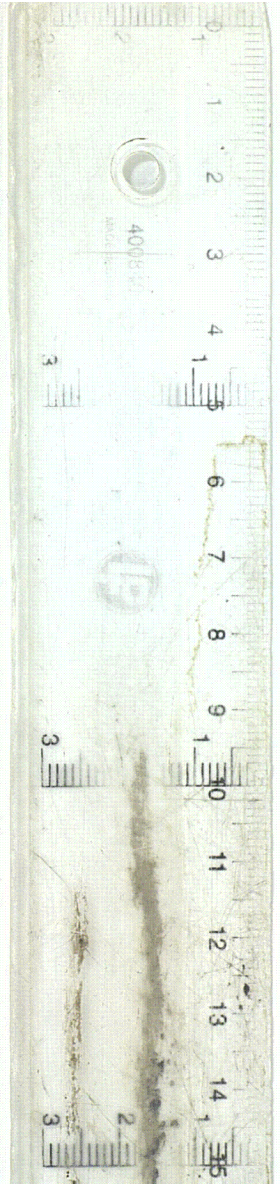


מטבעת מלרוף נגאר סוסה

Maklouf NADJAR

Avenue du 12 Avril

SOUSSE (Tunisie)



618604614

(20134095

5
1
2(8)

חנאית

שאב שאמ

חנאיה גריבה לא להא מתיד .
חבין אמצאוב ותללרי אדמוע מן
אעיון תסיר .

חמוה אטבע מחפוצה למטבעת נגאר



מטבעת מלרופ נגאר סוסה

Maklouf NADJAR

Avenue du 12 Avril

SOUSSE (Tunisie)

יאב יצאלרם

פוק אצבראת אע"ה אכאינה עלא שם אבחר
 אמתלאמם באמואג. כאנת מלה ראכעה ועיניהא
 ראשקין פי אסמא תמלב ארחסה, ואדמוע אחררה
 תמיל עלא פרודרהא ועליהא יתבין אחר אהון
 אשדיד.

ובאן אהוא אעאצף ימסמע מן וקת לוקת בעץ
 כלמאת תדכרהם אבנת בקלב חזין יתשארכו מעא
 אצואת אמואג אצארבה עלא אצבור.

אבנת פי האד אהא וואידא ביד מססת כתפהא
 פלאתפתח ובאן עלא ונהאא אהאר אכוף אכביר,
 פנצרת רגל יקארב אכמסין מן עמרהו ואקף פוק
 ראמהא והווא ינצר לתא בנצרארין ישפקה,
 ובראהא בכמואב סאיל ללהדאוה ואצראפה:

— אטלאם עליך יא חצרת אסיידה אנמילה!
 פלאתתת לתו מרהובת וקאת:

— אנך אפנעחני יא הארא!

— הרדי נפסך יא בנייה, ואעלמי אנני מאולת
 נמיל איליך כעין אהב ונתן עליך מתל מחננת יאב

עלא צנידרהו... ולאכן עלאש נראך חזינה, ואנתי
 אבנת אנמילה מלמאנת האדי אבלאד פי אהסן
 ואנמא!

— נעם נמילה ולאכן האד אנמא למ יקרר לישפי
 קלבי אעליל... קאת האד אבלמאת ותחללת פי
 אכבא וגראת דמועהא ודמוע מונאמבהא, ובער
 סכאת מויל קא להא דאך אשך:

— אנבי יא בנייה ונררי דמועך, רכמא תמררנ
 כרכך ותמלי חמוסך, וואידא בנת תסתחק פי
 מוסאער אנא האצר לנטיע סא הווא פיה ראחתך
 והנאך... בוחי לי כמררך אמכפי ואכשפי קודראמי
 דואפל קלבך אשכמור באצבר ואעזא, והאר אבחר
 קודראמנא יקרר יתמל כל מא תקול ויציעתו פי
 נמוק אמא.

פּרפּעת אצבייה ראמתא ותנאחרת מן אפיס
 פוארהא מן מא סמעת, תם קאת:

— אצנא אילייה קליל לנמללעך עלא שאי למ
 יערפתו אחר נירך, אנתי תערף ברון שך אן אבי
 יחב ליחזוני מעא אבחרי כירנא.

— ואשכון מא יערפש דאך ואביך יסתפּר בית
 כל אמואכרה.

— ולאכן הארא למ יכון אברן, ולם נרצא בשאי

ירמיני מי אהלאך, לאן קלבי יכרה האד ארגל כרה
עצים ולא יטיק מוקארבחהו, קשת האד אכלאם
בנש ואדמוע תגרי כאמפר עלא כרודהא אמורדין,
ואמא אישיך תב ליצבכרהא וקרב להא ולאכננהא
רפעת צותהא אלדיד וקשת :

— מאזלת למ עררפתך בכל מא מי קלבי, אממעני
תתא ללאפבר... הל תערף וליים ?
— נעם, נערפחו, והווא עלא מא נצן האך
אפתא אדי כאן גרק מי אבחר ופללצחו וארך מן
אמות.

— הווא, נעם, הווא בעינחו, אדי מן מא
תערדא עליה ועלא נאמחו מן קבלחו כרה אבחר
וכרמתחו וצאר יכרם ראעי ננס, כרמה אדי ירא
פיהא כל סעארת והנא, והווא יחבני מחבכה
עציםה וחחא אנא סללמת לחו קלבי.

ונה אישיך צפאר מן מא סמע, וקא כצות אטיף :
— ולאכן אביך חלף ימין והווא למ יתנת מי
יסינתו אנהו למ יזוונך אלא כואהר אדי צנעתהו
כתרי ועישתהו מן אבחר... הווא ישר צחיה מי
כלאמחו בלא שפוקת ולא רחמת.

— ואש תעמל אנתי לו כנת מי בקעתי,
פאמרק אישיך ראמחו ללארץ ולם ינאוב כחרף

וצאר יכמם אש יציר לוכאן האד אהעיסה כשפת
כמא מי קלבהא לאביתהא אקאצה מי אאבלאק אדי
קלבהו כמא מערוף ענד אבל אצה מן אחריד לא
ירחם ולא יחן, תם תנאהר מן דואבל קלבהו וקא :
— לו כנת אנא מי בקעתך יא חצרת אצבייה.

כנת נעמל כיף אדי עמלת אנתי ולו נערף אן מי דאך
אמות אחרה : פאבער יא בנייה מן כירגא, לאן
בערך סנתו הווא בערך מן כל בלא, ואעלמי אנך
אידא רצית ביה סכבנת ואד אדמוע מי עיניך
ונלבת א'חזן ואשקא לפול אייאמך, ולא תציר אלא
נאדכה ובאכיה עלא ככהך ופלעתך מן סו תאתך
אהעיסה, לאנחו הווא ארגל אסערופ אדי תתא אב
מא ירצא ביה לכנתהו, כל הווא א'מדרום, ואמש-
הור מי אקצוחת ואפעל אמשום.

קא האד אכלאם ובעד מן ניהת אכנת כמנצר
כתאמכף ומחוננע עלא תאיתהא.

בקאת אכנת ואתרהא וכאנת נאיצה מי כחור
אאותהם ואתכמאם תפכר מי אמר וארהא ומעאמ-
לתהו אקאסיה סעהא בניר חרז תם צארת תפכר מי
חביכהא אדי באעת לחו קלבהא וסללמת פוארתהא
ליה... ולם פאקת אלא בשאב קרב לתא והווא
האמל עלא כתפחו סכחלה סתאע מציר ותחת

אבפתו גבירה מן אגלר, ולמא קרב מנהא קא והווא מתכסמם באפרה ואסרור.

— אנתי הוני יא עזיזתי? יא מא אפעד בנתי אדי ונדהך פי פריקי... ולאכן עלאש נראך תאימה תזינה?

פאשתת לפתאה ענד מא סמעת האד אכלאם, וכאן עלא ונההא אתר אפרה וקאט:

— לאמר כלחו פי סקאדיר אלה אדי כתתב פי מסתקבלנא אכדר ושקא, וזאד חוני מן אמור גרידה למ כאנת פי תמאב.

— ומא נרא באלתי אפכרני, והל לכברת אביך עלא מא אתפקנא עליה יא גוליא?

— ואש אפאידה לנכברתו כדאך והווא חלף ימין אנהו מא יזוונני אלא באכדרי כירנא אדי אנא נכרההו אכרה אעצים.

רעש ולים מן מא סמע, וכאד אן ישיח עלא אארץ וצאר יפתלו, הם רמא אמכתלה ולגבירה מן ידחו וקא בצות מליאן ניק:

— כיפאש תקול האד אכלאם?... והל הפכרני אחקיקה?

— אן אדי נקולתו לך, הווא אחקיקה אדי למ פיהא אכתלאף, ואן אסבב פי דאך אן כירנא נני

כביר ובחרי פרד וקת, ולאכן עלאש למ חרבל אנתי יא הביכי לשנל אכתר ותרבת מנהו ארבה אעצים... שופתו מא אחמן מנצרתו ומא אזין חרכאתהו... אפטע חס תוירתו כאנתו יקול, יא ולים ארכלי פהל תנאוב להאר אמונאדי?

פנאובתהא ישאב כהזן קאילן:

ולאכן הל לים תערפי אדי פי אכתר אכמאר עצימה חוצצל כל סאעה ראכבינהו ללהלאך! הווא יא הביכתי לא ישפק ולא ירחם! וכאן בלע פי גופתו אבי וכדאך חלך כתר מן נאמי ואקראבי, ואנתי הל תרצא יא גוליא לנכלט עליהם ונכון פריסה ללחות ומאכלה לוחוש אכתר, ונבעד עליך בועד למ נתקאבלו בעדהו?... ולאכן מא הווא ראי אמך פי שאן אחפאק אביך?

— ואמקת מעאה באנצב, ולים בארצא!

— יבקא מא ענרנא חילה לנרבתו האד אמו- עאכסה אלא כמואמקתנא אנא ואנתי ולם נקבלו האד אהכם אצאם, זאן אהב אצחית אדי פי קלכנא יכון יוצלנא לנפוזו וננלבו...

האד אכלאם רבל פי קלב אצבייה ראשק כצרב אנששאב, חס תכסמ כצחכה זארת פי הלאותהא שאי עצים, ולאכן הייא מאזאת תכסם פי האד

אחדית ואידא ביהא קפוזת ורעשת וכארת להסיה
 עלא אארץ, ודאך לאנתו ראת טונת כבירה גאת
 מן ערוך לבחר עליה כאנזא נבל מן אסא וצרכת
 אצבור תחת רגליהא חתא זלזלת אמכאן וכאפסת
 לבנת ועיימת כפוע ורהבה:

— זייל עלינא יא ולים! לאן אשביעה נצבת
 עלא אעמלינא ופיור אעדאב תהללקת עלא רוסנא.
 — לא הכאפי יא חביבתי ולא כאם עליך, אנא
 כננכך ולא מן יקדר ימר ידחו פיד, ואכשר בל-
 סעארה ושהנא לאנתו למ יקדר ואחד יעמפל
 חבנא אפאחד... אסמעי ואסמן, אן אהנא
 יכון סוראפקנא פי עישנא אמסתקבל.

לבנת סאזאת תסמע פי כלאם מחבובתא ואידא
 כאצואת בלוק כחירה תולול ותניין ותקרב ללניהת
 אדי הייא פיהא.

ובער הצעה זמאנייה צהר מוכב האפל מן נאם
 אקריה רגא ונמא וכלהם יצלליו בצות ואחד יסלבו
 מן אלה ליכון יהפך אנאם אדי קאצדין לימאטרו פי
 לבחר, והאדי הייא עאדתהם אקדימה פי האך
 לניהת, וצארת מורותה מן גיל לנירתו.

פתקדרמו אצבייה וששאב איד פי איד ולחקו
 מעא אנטאעה ושארכותם פי נינתהם וצלאתהם.

בעד סא נאב אמוכב מן לעיון צחרו עלא האך
 אצבור אדי כאנו יתשככאו עליהם אמחובין, זונ
 רגא אופרין יכאן על חג אגיץ אשריד, ומן וראתם
 כאפסת מראה תכבי בארמוע חוינה.

אסא ארגא כאן ואחד מנהם הווא נירום
 ואלד גוליא, ואתאני הווא כירנא אמכסוב ליהא מן
 וארהא, ולמא מסאנו ללכית ליאכרו לבנת לתכרנ
 סעא כפיכתא ללמוכב אתאפל כף עארת אקריה,
 למ וגדוהא, פצרגו יבחתו עליהא מן גיחת לניהת
 לישומו אידא יערתושי פיהא, חתא וצלו להאד
 אמכאן, ואסא אמראה כאנת הייא אאם אמסכינת
 אדי למא ראת מן זונתא סא ראת מן אגיץ אדי
 רכבהו עליהא לחקת עליה ותבעתהו לתכון תחאפי
 בנתתא מן שר מבעהו וקסאות קלבתו.

ולמא למ ונרו אצבייה פי חתא מכאן, צאח
 לכמיב ואשראד תקרח מן עיניו וקא:

— אנך תסתהוא ביא יא נירום! ואנא למ נקדר
 לנשיק חאד אומאיה... אין ועאינדך אדי וערתני
 ביהא? ואין כנתך אדי קלת מאיעה לאמרך...
 ואין הייא חתא חכרנ מעאיה פי אמוכב מעא נמלת
 אמתמללכין... חתא נתבארך מן אסמא קבל סא
 נרכב נדוה לספרת לבחר!

100000

וואב נאובתו בצות כדאך מליאן בלניק ואחסק;
 - ועדתך יא כירנא ולאבורדא לנואפיך בועדיו
 בנתי ליד ואנתי ליהא ולא מן יקרר יכאף לי כאמרו
 מייב פאמרך והרדי באך, ואמא הייא איל עליהא
 מן נצכי וותשהד ען קריב כף תבת כלמת אב
 כיפי ...

אמא כירנא למא סמע האד אכלאם סכת מן
 אנש ידי כאן פיה, וכללא אראנל סעא מרתחו
 ומשא מן עליהם.

פתקדרמת בער דאך אאם לראנלהא, וקאלת
 בצות רנבה והייא תבכי:

- יכפי יא גירום פיר מא נקעדו פי אנראמח ...
 הל מא אפתרת כאן האד אבתרי ליכונ שריך פי
 היאת והידתנא ומכמכנא אחיד אן אבתר פיה
 אפטר, וכל אמסתכרמין פיה לדאיים קראב ללמות.
 - אנא וערת ולאבורדא לנתמם ועדי והפית
 פי בלי באנני למ נזווז בנתי פאן סעא בתרי ידי
 יעאונני פי כרמתי, וכאן מן זיהת אפטר ואכיף מן
 אמות, אנא למ נפאף מן האד אחסאב! ואבתר
 מתל מא תערף חתא לליום למ יקרר ליקוא עלייא!
 - ולאכן אש חווא עקלך פי ולים האך אשאב
 אלפיך אצריף אבאמל פי יחסן ואנמא ואמאמסן בין

ארנא, אראעי אמתכוב ידי תרבבא מעא והידתנא
 פי דאר ואחרה, ודכל אהב אפאהר פי קלכחם מע
 בעצתם, הל למ תונדרחו צאל ליכונ ישארך גוליא
 פי היאתהא ויכונ אחסן ולד לינא ...

פחל עיניה גירום והזו כראסחו בתד מא ספע
 האד אכלאם וקא והווא יזחר בלניק:

- איל עליהא אידא פקת ידי פי קלכחא בעף
 שאי מן אמתכבה פי האדא ולים א ולא שך אן מא
 יכונ האד אהב כאן משום עליה ועליהא.

פי האד אוקת צחר האך אסוכב ידי תערדא מן
 האך אניהה ראנע וכלוק תעיים עלא פרד צות
 ותמלב ארחסה ואננאח.

פוקף הווא ומרתחו עלא ננב וכאנו ישופו פי
 נמלת אנאם אמתעדיין בתתבית סודקק, חם רנע
 באתואי והווא יצרך: איל עלא אשקייא אתעיסה..
 קא האד אכלאם וכדא יר בנתחו ידי כאנת תחת
 אבט ולים, פעיימת גוליא מן אפוע ואכוף.

פי האך אוקת וקף ולים בין שאב ואבנת והווא
 יקרף אשראר טן עיניה וקא: ארנע למכאנך לא
 כאנת אמ ליד! ולא חמר ירד אילא האד אבנת!..
 ולאכן גירום למ יעבא במא קא, וקאם ידהו ליצרב
 אולד ואבנת בין נסיע, ולאכן אפלוק אמוצלליין

דארט עלא פעל האד אאכ אקאסי פי אקלב,
 ודהשת מן פעלהו אדי למ חסב אחד מן נמלת האד
 אאשיאך וארגא, תם תקדרם לחו רנל והווא האד
 אשיך אדי כאן מעא אבנת קכל בוקת עלא אצבור.
 וקא בתעצים:

— ארנע למכאנד יא נירום ולא תמס בנתך בסו,
 ומא הווא סכב נצבך עליהא קודראם האד אמוכב
 אנליל ?

והוני צהר כירנא ישק בין אכלוק, ותקדרם
 לניהת נירום אדי גאוב כראם עאי וונה כאשש:
 — סכב סכמי הווא לאן אבנתי למ כרנת פי האד
 אמוכב מעא האד ארגל אדי נחב נזוונחו ביהא, קא
 האד אכלאם וכרא יד כירנא ליחמחא פי יד כנתהו,
 פרנעת אבנת ללורא ענד מא סמעת האד אכלאם
 וצאחת בצות חיירת אסכאן וכאד אן ינשא עליהא.
 שתקדרם פי האד אהין ולים בפצאתה דאהשת
 אחאצרון וקא: קד תראכמנא אנא ובנתך פי אקלוב
 ולם יבקא ניר רצאך פחל תואפקנא עלא דאך ?
 ופי האד אוקת למ בקא לנירום שאקה ללצבר,
 שתקדרם לניהת ולים וחב ירפעו וישירחו פי אבהר
 ולאכן אשיך תעארן לחו וקא:

— ארנע למכאנד יא נירום ולא תפעל פעל תוצל

בעדהו ללשקא, ואש הווא סכב אצתראצד ליפון
 ולים ערום לבנתך.

— לאנהו פקיר ! ...

— החא אנתי כנת קבלהו פקיר, ויפכן אלה
 ירוקהו מחל מא רוךך.

— קלת עדת מיראר ולא זלת נקול באני למ
 נזוונחא כאן מעא כחרי, אדי מא יכרם כאן פי
 אכחר !

פתקדרם חאן ולים, ובעד מא נצר פי נוליא
 נצרה הינית קא:

— אנא ליהא יא נירום, וחרא סנני כל מא
 ישתוי קלבך, חם אחפת לנמלת אנאם אואקפה
 קודראמחו וקא:

— אשכון מנכם יא אמיאדי יסתחק פי מסתכרם
 לאשנאחו אבהרייה, ומן יקבלני מן נדות נרפל
 סעאה ללכחר ואין יקצר.

פתעללאת אידין ינאוכו עלא ממלכ האד אשאב,
 ואסא נירום אדי שאף כאן נמלת אכלוק צד
 אפכארהו, נצר פי בירנאל נצרה, ואשאר לחו
 אשאראת באעין כאנת כיר מן אכלאם, ובעד קא
 לולים:

— אנתי תכון סעאיא יא הארא ומן נדות אידא

תחב, תבחר עליא ספיניתי אדי קאצרה אספר
 ללנזיראת ולהאדא הצצר נספך ללספר!
 פצתך ולים צחכה כאן באין פיהא אקלק אשדירי,
 ובעד מא נצר אילא הכיבתהו אדי כאנת נשא
 עליהא, אהפת ללבהר וקא בקלכ סמלו באכדר:
 - יא איהא אבהר אענאנ! הל חכון תעים
 עלייא?

~

תערדאת אייאם ושחור ורנעו נמלת אנאיבין
 לדיארהם, ודבלו אמותכבין לאתבאבתם, ולם פצל
 בעיד מן כל אדי קצרו אספר ניר ספינת גירום
 אדי כאן ראיסהא כירנא ופיהא ולים פודאם כמא
 ראינא, וקר קלקת אקלוב ודאקת אפואמר להאר
 אסתאפיר, ונאנאם תחיירת מן האר אאמר ולממו
 בחדות גריסה פי אפפינה וחסבו אדי כירנא אמרכור
 עמל עלא הלאך כצימחו ולים ליתפללך מנהו
 ויפצל ותדהו לנוליא.

האר אתמאם באן ידור פי עקול נאם אקריה
 וישושו ביה פי כל גיחה, ונוליא כאנת גאהלה עלא
 כל האר אאפבאר, ניר אנהא כאנת תצהר מניירה
 ועאבסה כאנהו קלבהא בששורחא בכמר האיל פי
 חיאת הכיבהא, וכאנת דאימן תמשי עלא האך

אצפראת אעאיה אדי ואדעת עליהם הכיבהא קבל
 ספרהו, ותקעד עלא אצפרה פי אבלל מן מיואן
 אבהר אעצים ותקאבל מונאתהו ורמאלהו ותושק
 נצרהא ללבעיד כמא יושק נצרהו אסוננאם ליראצד
 בעץ אכוכב פי אסמא, ואירא נאתהא נסמת ריח
 תקול האדי פיהא ראיחת הכיבהא... ואירא
 וצלתהא מונה חלמס אנהא מכעותה ליהא מן
 ענדהו, ואירא צחרת להא נקמה מודה מן אבעד
 תחסכהא אספינה אדי פיהא הכיבהא... ויציר
 נצרהא מעללק מעא דאך אנקמה ראניה, ותבקא
 הכרא חתא תתאכר אנהא מא הייא אלא שאי מן
 אמהאב אאמר ויניב פי אנו, תם יניב אמלהא
 ותרנע לביתהא חזינה כייבה בעיון כאנמר מן כתר
 מא גרראו מן ארמוע...

ופי יום מן אייאם אדי כאנת כף עאדתהא
 נארקה פי אוהאמהא והייא פי צלאם דאמס תשייע
 נצרהא ללבעיד ואירא בונהא שרק מן אפריח
 לשאי כייא שאפתהו בעינהא, ורפעת ידהא לפמהא
 ובעתת בוסה חררה פי אפצא אואסע אקמאבלהא,
 ולאכן מאזאת לם כממלת תרכתהא הננייר ונההא
 וצפאר לונהא כאנהו אצפראר אמות, ראת יא להו
 מן מצר... ראת כירנא ותכיבהא מתשאכבין עלא

צהר אספינה, וכאנהו אאוול ימלב ללתאני ליכון
 ימללם מי מחבבת נוליא ויפלליהא להו, וולים
 ימנע עליה כל אסומאנעה, פיהום כירנא עליה
 והוא האינ, פיציר בינהם קתא עקקב בפוז כירנא
 אכביר מי אקאמה ואקוי מי אדראע אמתחש,
 פירמיה ללארץ וימענהו בכנור מענה תקצי עליה.
 הם יאכרהו בין ידית וישירהו לנסוק אבחר ידי
 יפתח פמחו אכביר ויבלע חכיבהא: ופי האר אמנצר
 צרפת נוליא צרפת תולול מנהא אמכאן וחבבת
 לתראפע וחלללץ חכיבהא: מן צלם האר אוחש
 אנראר, ולאבן אמנצר נאב מן אעיון... ורגעת
 נוליא ללצללם אראמם פמאחת עלא לארץ מאכחה
 כרון מא חתהררץ שאי...
 ופי האך אוקת כנססוהו רכלת וספינה מי ערץ
 אבחר ראנעה מן ספרתהא, ותארי אספינה כאנת
 הייא אספינה אדי ראיסהא כירנא ופיהא רכב ולים
 חביב נוליא.

* * *

כאן סכאת כביר מי האר אלילה מי בית נירום,
 וכאנת אסאעה דקקת אסאכעה, ולא כאן אחר מי
 אראר ניר אאם אחנינה אדי כאנת נאמה מכסורת
 אפאמר, תנצר מי אבאב כאנתא עלא אנמר חסתרגא

מי אקארם, וכל מא תמסע תחריבה צנירה תצרך
 בצות מלחף בתחנין שאדין: נוליא הארי אנת
 רנעתלי יא בנתי אחביבה?
 ואפירן סמעת חם אקראם מי אשארע, פקאמת
 מן מכאנהא ונראת ללכאב ופתחתהו ולא ראת כאן
 אצללם אהאך פקאת:

— הארי אנתי יא נוליא?

— האווארא אנא נית יא מראה?

פחדת אאם אחנינה מן תחירהא, וצננת אן
 נירום רנע ומעאת בנתהו אדי כאן פרג ליפתחש
 עליהא, ולאבן למא ראתהו דכל וחדהו ולא אחר
 פעאה, קלכחא דק ואכתלנ ונראת אדמוע מן
 עיונתא וקאלת:

— ובנתנא יא נירום הל למ ונדרתהא?

— לא למ ונדרתהא, ולאבורדא לתרנע באענל

או באאנל.

— הל לוונתהא מי בעץ אמאכן?

— תרדי רועץ יא מראה, הייא כרון שך עלא

אצבור חתלמאב מעא רוח וליסהא מי נרכתהא...

קא האר אכלמאט וקחקה באצחכת.

— למ הצחק יא נירום, אן אשקא תל בניר שך

עלא האר אבית, הל ליסך תרא אן וחירתנא צאע

רשדחא מן כחד מא לחקווא מן אפעאך אצאמה . . .

— לאכורדא מן תנפיד אואמרי ואלא נסחקתא
בלמררה !

פסקזת אאם מן מכאנהא כאלכוח אדי פקדת
אצנארהא וצאחת עלא זונהא והייא למ הערף מא
תקול :

— אנך תכון מלעון יא שקי ! ותהצצר ללשא
אדי אנתי כוונתחו פי האד אראר , ואמא בנתי
תתזוג כולים בארגם מן עליך , ואנא נכון להא
מוחאמיה עליהא ונכאעדהא מן שררך יא וחש
מוצר ! . . .

קאת האד אכלאם ופרנה מן לבית ונלקת
וראהא אבאב , אדי אנסמע מן נלוקהו חם כלכל
אפכאן . אפכא נירום ותרהו דאהש מנליב מן
אמרהו וצאע רשדהו מן נצב מרתהו .

* *

תבקא נירום פי לבית ותרהו . וצאר האים
פי כחור אפכאם . . ואידא באבאב אנפתח
ודכל עליה כירנא . פנצר פיה מדהוש וקא לתו :
— אנתי הוני יא כירנא ? ואנא פי עלמי ביד אנך
בעיד מן הארו אדיאר . וקתאש כאן וצולך קללי !

— מאולת כיף וצלת , וסרעת לנניך ונקאבלך
וחדך קבל מא נרכל לרארי , לנהניך עלא אהא
מתאע ספניחך אדי נכסם אנך בנת תסתננאמהא
עלא נמר אנאר .

— אהסנת פי מא פעלה , ואהלא וסתלא ביד .
קא לתו האד אכלאם וקדרם לתו כרמי . פקער
כירנא וצב כאם שראב מן אדי כאן עלא אפאולה
וצאר ישרבחו אנגמה בעד אנגמה .
פנשדהו נירום קאילן :

— האת מא ענדך יא כירנא ! ובששרני עלא
אפכארך פי דיאר אנרבה . וחל קצית חאנחך ?

— כל שאי פי נאיה !

— ואש נרא פי ולים ?

— כאפיתחו באדי יסתחק ולם בקא

ירנעלך . . .

— פתכסם נירום תכמיטה דללת עלא מא פי
קלבתו מן אקצותה ואתוחשש . תם כדא אשראב
וצב פי אכאסין וצארו ישרבו אמררה בעד א-
מררה . חתא לם פאקו באבאב כיף אנפתח וראהב
ונוליא דבלת עליהם , וצארת תסמע פי נמלת
חדיתהם . ווקפרת עלא נוב מוכפייה מנהם
לתצננה מא יכטמלו יקולו . ואמא נירום כמסל

ינצד בירגא:

- יבקא לחקת ולים מעא זדורתו ו לא
 שללח יראך ו והל תכברני כיפאש עמלת ביה ו
 - פי לילה צאמה בניד קמר, תכמילת בולים
 ומלכתחו אידא יחב ירנע סן עקלחו ויפללילי
 נוליא. והווא לפ חב ימאועני אברן. פסללית
 פננרי פי אהא ומענתחו ביה מענה פי אקלב כאנת
 אקאציה עלא חיאתחו ו בעער כרכרתחו פריסה
 ומלמכתחו פי כלפת אחות. ופי האד אוקת פרא
 בירגא אכננר מתאעקו וצאר יעאוד פי אחרכה
 אדי כאנת פי אספינה מעא ולים. ולאכן נוליא
 אדי מא בקאשי קלכהא יצבר אכתר, גראת אכף
 סן אכרס והנמת עליה וכפפה סן ידחו אכננר
 ובעתתחו פי קלכהו מענה ואחרת, מאח ביהא
 ללארץ ברון מא תחררך אכתר.

פכהת נירום סן מא רא וצאח כאנתו צאע פי
 עקלחו: איל איל... ונאח אאם תרכץ סן האד
 אצות לתתאמי עלא בנתחא.

ולאכן נוליא כאנת תשבה לללכות אדי נפשו
 כנהא אצנארהא, וצארת תקול כצות יפתת אכבוד
 ירכסר אקלוב:

- שופוח... הווא הנאך ינצד פייא... אנהו

יחבני ואנא נחכחו... ולא שאי יפרק ביננא...
 אתצנתוה... הווא ינאדיני... נעם נעם יא ולים!
 האווארא אנא זאייה ליך...

קאת הארא אכלאם ועללאת ירהא ואלפננר פי
 קכצתחא, ונירסתחו פי רמשת עין לופט קלכהא
 צרב ה האילה מאתת ביהא ללארץ מאייתה...
 פתננו אואדין סן מא ראו, ופאחו עלא גתת
 בנתחם אכארדה ינוחו ויבכיו וישחקו...

וקר ערף נירום אדי האד אחארת אמוכדרר מא
 כאן ניר סן קצוחת קלבתו וצלמחו מעא בנתחו,
 ונדם עלא מא גרא סנחו נדאסה כבירה, ותסננא
 לו תרנע לחו בנתחו וחירתחו ללחיאח, ירנע יעמל
 מעאהא עמא מליח, ויכון ליהא כף אבב אהנין,
 ולאכן: לא עאד ינפע אנדם!

תם

אידא תחבו תכראו חכאיה גריבה
 טאהרה עפאף. אמלבו ואהראו

הצצת גינפיאה

אבו נואם יתאגר פי ביע אכמר

יחביו אדי פי יום מן אייאם תקאבל אכו נואם
מע צאחכתו אדי מן מדרה מאילה למ ראו, וכאן
פי האך אוקת אבו נואם למ יכסכ פוקחו חתא דרהם
וצאחכתו ענדהו פי ניבתו דרהם ואחד.
פמא אצאחכ: תערף יא אכו נואם אדי אכמר
קאער ינלא יאמר פי האר אייאם, ולוכאן תערף
בעץ אמכרנאני נאכרו מנהו נציכ מן אכמר ונכיעוה
ונעמלו בפאידתחו ראם מא ונרבתו רבת כביר!
פנאוכתו אכו נואם: כלאמך צחיה, האייא
מעאיא ונכראו פי אכרמה, תם קצר אכו נואם
למכרנא ותכללם מעא מולאהא, ופראו מנהו בא-
מלוק זוג דבאכז שראב, וחכאו לחו במא ניזוי
ליעמלו פי כרמתהם אנדירה.
תם מסאו אאתנין לשם בנדאר עלא שאפת בתר
אדגלה, ולאבן למ ונרו חתא שארי פי האך אנדה.
ודאמו חכרא חתא לנצף אנהאר, פקא אנל לאכו
נואם:

— חתא לוקתאש נקערו למ נמתפתחו באביע ז'
האייא נפתחו אכאב: תם מר אכאם וקא אעמיני
כהאר אדרהם שראב מן דכבוחתך.
ואכו נואם קכף אדרהם וחל דכבוזתהו ומלא
לחו אכאם, פשרכתו פי נינמה ואחרה וקא: אלה!
אלה! מא אלר האר אכמר ז'...
פנאר מנהו אכו נואם, וקא לחו ביעלי אנתי מן
דכבוזתך ומר לחו אדרהם, פפעל אצאחכ ושרב
אכו נואם, ותלרד במפעם אשראב אמוזאחי, וקא:
האר אשראב עצים! תם רנע אנל ומר אדרהם,
וקא אעמיני כאם אכור, ובעד מא שרבתו, רנע
אכו נואם וקא ביעלי כאם פמר בהאר אדרהם...
ולא זאו ישרבו ויביעו לבעצהם בעץ אכאם
בעד אכאם, ואדרהם יתנקקל מן ואחד לואחד,
חתא פדרנו דבאכז אשראב עלא אהמאם, פקא
אכו נואם:
— אהמר ללה! שרבת פמר ברון מא למרת שאי!
פנאוכתו אצאחכ:
— ואנא שרבת חתא פכרת וכאקי דרהמי פי
ניכי...
פצחך אכו נואם וקא:
— ולאבן... אמציה כלהא, פא נאת כאן

ללפכרנאני אדי כמר כל מא אעמאנא מן לכמר
כאש נתאנרו ביה... ויא להא מן תנארה אדי
עקקבת עליה בלכסארה.

אבו נואם והארון ארשיד

חכאו אדי הארון ארשיד כאנת ענדהו פ ר צ ה
תעז עליה יאמר. פמרצת ולם לקאו להא דוא וקר-
בת ללמות. פתכרדר אמלך וקא מע אורא כל מן
יקוללי אפרצה מאתת נקתלהו... ובעד באייאם
מאתת אפרצה. פחארו אורא פי אקציית פתקרדם
אבו נואם וקבל מנחם מא כתיר אנרהו ודכל לאמיר
אמרמנין וקא להו:

— מללא פרצה ענדי מידי. לם תונר כיפתא פי
אדניא — ואש ביהא אפרצת נשר אמלך — הייא
פרצה נמילה עצומה. כאנת תנרי אכף מן אכרקו
— ואיום זאר יגשר הארון ארשיד כיף האהא ז
— פאכתה... כארדה... כארכה... פצאח עליה
אמלך: — אממא קוללי מאתת! פנאוכהו אבו
נואם:

— אנתי אדי קלת מאתת יא מולאיא...!